

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1029/2021
29.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Новака Рогановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Крагујевцу 1К-37/19 од 06.11.2020. године и Кв-160/21 од 11.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Новака Рогановића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Крагујевцу 1К-37/19 од 06.11.2020. године и Кв-160/21 од 11.06.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу 1К-37/19 од 06.11.2020. године окривљеном АА досуђени су трошкови кривичног поступка у предмету 1К-37/19 у износу од 960.750,00 динара на име награде и нужних издатака браниоца и наложено је рачуноводству Вишег суда у Крагујевцу да у року од 60 дана од дана правноснажности решења исплати из буџетских средстава наведени износ на рачун браниоца окривљеног адвоката АА ближе опредељен у изреци решења.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Кв-160/21 од 11.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Новака Рогановића изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу 1К-37/19 од 06.11.2020. године.

Против напред наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Новак Рогановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Вишем суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је суд побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2., као и повреде закона из члана 262. став 2., члана 261. став 1., 2. и 7. и члана 264. став 1. и 2. и члана 265. став 1. ЗКП, а које повреде образлаже наводима да је суд код обрачуна трошкова применио нижи тарифни став за део суђења пре промене запрећене казне, а која су одржана пред тада надлежним Основним судом у Крагујевцу. По ставу одбране, суд је морао да примени Адвокатску тарифу која важи у моменту обрачуна, а што је у складу са аутентичним тумачењем Адвокатске тарифе и то члана 8. којим је предвиђено да се награда за рад адвоката утврђује према важећој тарифи у моменту обрачуна. Смисао ове одредбе је у томе да се окривљеном признају трошкови по важећој тарифи у време обрачуна, посебно код кривичних поступака који дуго трају где долази до смањења вредности новца услед протекла времена, јер окривљени нема право на камату за трошкове од момента настанка трошкова.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о адвокатури прописано је да адвокат има право на награду и накнаду трошкова за свој рад у складу са тарифом, коју доноси Адвокатска комора Србије, а одредбом става 2. истог члана прописано је да се висина награде за рад адвоката утврђује у зависности од врсте поступка, предузете радње, вредности спора или висине запрећене казне.

Из списка предмета произилази да је током кривичног поступка, дакле од његовог покретања до његовог завршетка мењана висина запрећене казне за кривично дело за које је вођен поступак (кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ), да је у време покретања кривичног поступка за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ била запрећена казна затвора у трајању од 2 до 10 година, а да је изменом Кривичног законика од 24.11.2016. године, која је ступила на снагу 01.06.2017. године и која је на снази и даље, за кривично дело недозвољена

производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ прописана је казна затвора од 2 до 12 година.

Имајући у виду напред наведено, као и цитиране одредбе закона и тарифе, правилно су нижестепени судови обрачунали висину награде за рад адвоката у поступку у којем је због измена закона, мењана висина запрећене казне за кривично дело које је предмет поступка, те је по ставу Врховног касационог суда правилно обрачуната висина награде, будући да је иста опредељена према запрећеној казни за оно кривично дело за које се води кривични поступак у моменту када су од стране браниоца и предузете процесне радње, те је суд правилно и применио Адвокатску тарифу, према висини запрећене казне у моменту када је од стране браниоца предузета процесна радња.

При томе, по ставу Врховног касационог суда у глави IV сада важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“, бр. 121/2012....37/2021) која носи назив „Наплата и накнада трошкова“, па самим тим и одредбом члана 11., (бранилац погрешно означава као члан 8.), којом је прописано да се висина награде за рад адвоката утврђује према важећој тарифи у време обрачуна, регулисан однос између странке и адвоката у погледу начина плаћања награда и накнада трошкова, и не може се односити на трошкове кривичног поступка, који су у конкретном случају, досуђени окривљеном и који у складу са Закоником о кривичном поступку и припадају окривљеном, а не његовом браниоцу.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р,

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић